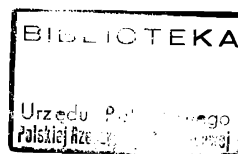

27 czerwca 1931 r.

C036 5/30

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13668.

Claude Locreille
(Fauquez-lez-Virginal, Belgja).

Kl. 32 ~~a~~ 1.

32a 5/30

Stół odlewniczy dla hut i fabryk szklanych.

Zgłoszono 7 września 1929 r.

Udzielono 29 kwietnia 1931 r.

Pierwszeństwo: 9 kwietnia 1929 r. (Belgja).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest stół odlewniczy dla hut i fabryk szklanych, o znacznej wytrzymałości na odkształcanie się i pękanie przy nagłych zmianach temperatury. Stół w myśl wynalazku można wykonać jako jedną całość, bez względu na jego wymiary, dzięki czemu unika się złącz, tworzących ślady na szkłe w stanie plastycznym, czyli że stół niniejszy posiada powierzchnię zupełnie równą i gładką, do której szkło nie może się przylepiać, a ponadto stół ten nie wymaga chłodzenia, nawet w przypadku długotrwałej pracy.

Stół wykonany jest, stosownie do wynalazku, z pewnego rodzaju betonu nie zawierającego piasku, lecz składającego się z

cementu, otrzymanego zapomocą stapiania mieszaniny wapna z krzemionką i gliną, który to cement miele się następnie mialko i wprowadza doń mniejsze lub większe bryłki porfiru, rozmieszczone potem na całej grubości stołu, odpowiednio do ich wielkości w taki sposób, aby największe kawałki porfiru tworzyły warstwę dolną stołu, a kawałki najdrobniejsze — jego warstwę górną, a warstwy pośrednie stołu powinny zawierać malejące kawałki porfiru. W betonie tym zatapia się, celem wzmocnienia stołu, szereg poziomych prętów metalowych, umieszczonych jeden na drugim, przyczem pręty te są wykonane, np. ze stali, lub innego metalu o małym współczynniku rozszerzalności.

Stół niniejszy zaopatrzony jest w okucie lub ramę otaczającą go, w celu zabezpieczenia powierzchni bocznej stołu od uszkodzenia przez uderzenia.

Chcąc wykonać stół niniejszy, należy do odpowiedniej płaskiej skrzynki włożyć kolejne warstwy bryłek porfiru, o wielkości malejącej, zmieszanych z cementem, i zatopić w tych warstwach pręty wzmacniające, poczem pozwala się cementowi stwardnieć. Można, np., użyć w tym celu mieszaniny betonowej składającej się z 700 kg cementu na każdy 1 m³ tłuczni porfirowego.

Na rysunku uwidoczniono stół odlewniczy w myśl wynalazku, gdzie fig. 1 przedstawia przekrój poprzeczny tego stołu, a fig. 2 — jego widok z góry przerwany w paru miejscach, celem uwidocznienia poszczególnych prętów wzmacniających.

Warstwa dolna *a* stołu wykonana jest z betonu, zawierającego duże bryłki porfiru o wymiarach od 20 do 30 mm. W warstwie tej zatopione są poprzeczne pręty wzmacniające 1 i podłużne pręty 2, na których wspierają się obręcze rozpórkowe 3, pokryte gęstą siatką metalową 4. Na warstwie *a* znajduje się druga cieńsza warstwa betonu *b*, zawierająca mniejsze bryłki porfiru o wymiarach np. od 10 do 20 mm. Na warstwie *b* znajduje się trzecia warstwa *c*, zawierająca bryłki porfiru o wymiarach od 5 do 10 mm.

W tych dwóch warstwach górnych *b* i *c*, oddzielonych siatką 8 od warstwy szczytowej *d*, tworzącej powierzchnię roboczą stołu, zatapia się drugi szereg wzmacniających prętów poprzecznych 5, prętów podłużnych 6 i obręczy 7. Bryłki porfiru znajdujące się w warstwie szczytowej *d* stołu, są tak drobne jak pył, a to dlatego, aby powierzchnia górna stołu była równa i zu-

pełnie gładka, czyli aby nie pozostawiała śladów na arkuszach szkła, spoczywającego na tym stole, zaopatrzonym ponadto w ramę metalową 9.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stół odlewniczy dla hut i fabryk szklanych, znamienny tem, że wykonany jest z betonu, składającego się z kawałków porfiru i cementu, otrzymanego zapomocą zmieszania, wypalania i zmielenia wapna, krzemionki i glinki, przyczem bryłki porfiru rozmieszczone są warstwami w taki sposób, iż bryłki największe tworzą warstwę dolną, bryłki najdrobniejsze warstwę górną, a warstwy pośrednie pomiędzy górną i dolną warstwą stołu zawierają bryłki porfiru stopniowo malejące.

2. Stół według zastrz. 1, znamienny tem, że wewnątrz warstw, składających się z porfiru i cementu, umieszczone są poziomo wzmocnienia metalowe, wykonane z metalu o małym współczynniku rozszerzalności.

3. Stół według zastrz. 1 — 2, znamienny tem, że składa się z warstwy dolnej, zawierającej bryłki porfiru wielkości od 20 do 30 mm, w której to warstwie zatopione są poprzeczne i podłużne pręty wzmacniające oraz obręcze i siatki metalowe, i z dwóch warstw mniejszej grubości, zawierających bryłki porfiru wielkości od 10 do 20 mm i od 5 do 10 mm, w których to warstwach zatopiony jest następny szereg wzmocnień oraz siatka, na której znajduje się cienka warstwa nieposiadająca wzmocnień i zawierająca porfir sproszkowany.

Claude Locreille.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

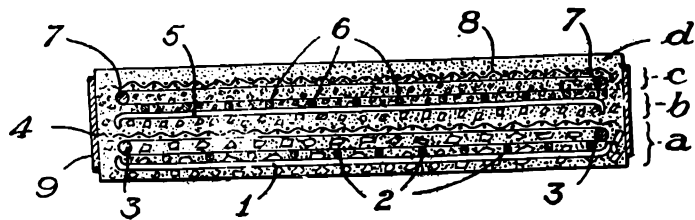

Fig. 2.

